

" ...

II - İTİRAZIN GEREKÇESİ :

Mahkemenin başvurmaya dayanak olarak gösterdiği gerekçe özetle şöyledir:

Türk Ceza Yasasının 522. maddesinin birinci fıkrasında, onuncu babdaki cürümlerin işlenmesinde, cürme konu olan şeyin veya ika edilen zararın kıymeti pek fahiş ise mahkemece cürme mahsus olan cezanın yarıya kadar artırılacağı, hafif ise yarısına, pek hafif ise üçte birine kadar eksiltileceği, son fıkrasında da, failin aynı neviden olan cürümlerden dolayı mükerrir bulunması veya bu babın ikinci faslında yazılı cürümlerden birini işlemiş olması durumlarında cezadan indirme yapılmasına yer bulunmadığı belirtilmektedir.

Türk Ceza Yasasının 495. maddesinde açıklanan ve malın cebir, şiddet kullanmak ve tehdit etmek suretiyle gasp edilmesi biçiminde işlenen suçun, niteliği itibariyle ağır bir yaptırım altına alınmış olması toplumsal yarar yönünden kaçınılmazdır. Ancak gasp edilen eşyanın, değerinin fazlalığı nedeniyle 522. maddenin birinci fıkrası uyarınca cezanın artırılmasına karşın değerinin hafif veya pek hafif olması halinde indirim yapılmayışı eşitlik ilkesine aykırıdır.

Bunun yanında Anayasa'nın 33. maddesinin beşinci fıkrası ceza sorumluluğunun şahsiliği ilkesini getirmiştir. Buna göre, ceza kişiye yöneliktir. Suçu işleyen kişilerin, suçun mahiyeti, işleniş biçimi, ihlâl edilen menfaatin değeri yönleri gözönünde tutularak cezalandırılmaları gerekir. 522. maddenin son fıkrası uyarınca değeri hafif olan bir gasp suçu ile, değeri pek hafif olan gasp suçunu işleyene aynı cezayı verme zorunluluğu vardır ki bu da yukarıda açıklanan ilkeye aykırıdır.

Öte yandan itiraz konusu hüküm, değeri hafif ve pek hafif olan malları gasp eden sanıklara aynı cezanın uygulanması sonucunu doğurmakta ve hâkimi, suçlunun sorumluluk derecesine ve gasp edilen eşyanın değerine göre ceza tayin etmesini engellemekte olması ve vicdanına ters düşen bir cezayı uygulamak zorunda bırakılması nedeniyle Anayasa'nın 132. maddesinin birinci fıkrasına da aykırı düştüğü kanısına varılmıştır."